

חוק לקביעת משכורתם של נשיא המדינה, חברי הממשלה והרבנים הראשיים לישראל, התשי"א-1950, 1, 2

1. סמכות לקבוע משכורת ותשלומים לאחר גמר כהונה

(תיקון התשכ"ד)

הכנסת היא הקובעת את משכורתם של נשיא המדינה, של חברי הממשלה ושל הרב הראשי לישראל וכן את התשלומים המגיעים לנשיא המדינה, לרב הראשי לישראל ולשאיניהם לאחר שחדלו לכהן.

2.

הכנסת רשאית להטיל על ועדת הכספים לקבוע כל אחת מהמשכורות והתשלומים האמורים. ועדת הכספים תהיה מוסמכת להחליט סופית בשאלה זו, ואף לגבי תקופה שלפני תחילתו של חוק זה.

אליעזר קפלן

שר האוצר

ממלא-מקום

ראש

הממשלה

חיים ווייצמן

נשיא

המדינה

[1] ס"ח 62, התשי"א (7.12.1950), עמ' 10.

תיקון: ס"ח 418, התשכ"ד (20.2.1964), עמ' 58.

[2] החוק המקורי חל גם על משכורותיהם של שופטים, דיינים, קאדים ומבקר המדינה. משכורות אלו הוצאו ממסגרת החוק

בהתשי"ג, התשט"ו, התשכ"א והתשכ"ב. בהתשכ"ד תוקן החוק כ"ל.

לפי ס"ח 428, התשכ"ד (25.6.1964), עמ' 121, לא יחול עוד החוק על משכורתו של נשיא המדינה או על התשלומים המגיעים

לו או לשאירו.

לפי ס"ח 540, התשכ"ח (21.8.1968), עמ' 232, לא יחול עוד החוק על משכורתם של חברי הממשלה.

לפי ס"ח 555, התשכ"ט (4.4.1969), עמ' 99, לא יחול עוד החוק על גמלתו של רב ראשי ושאריו.

//